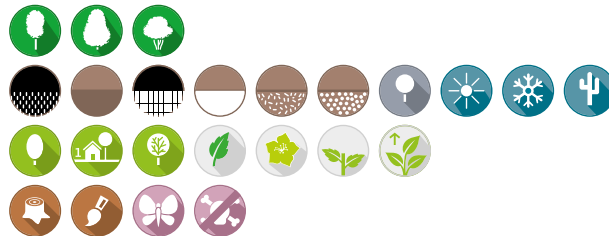

Betula pendula

Højde	15 - 20 (30) m, hurtigt voksende
Bredde	8-12m
Trækroner	uregelmæssigt oval til aflang , halvt åben krone
Bark og grene	hvid, let afskalende, senere dybt furet ved basis
Blad	ægformet til rombeformet, frisk grøn, 3 - 6 cm
Efterårsfarve	gul
Blomster	kattekillinger, gulgrønne, ♀ oprejst og ± 1 cm, ♂ 3 - 8 cm, april
Frugter	hængende frugtkatte, ca. 2 - 4 cm
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	løs jord, kræver lidt fugt
Jordfugtighed	Tåler tør jord
Krav til vækststedet	Tåler ikke hærkning
vinterhårdhed	2 (-45,5 til -40,1 °C)
Vindbestandighed	moderat til god, ingen havvind
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6)
Faunatræ	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6), værdifuldt træ til sommerfugle
Anvendelse	trækasser, taghaver
Form	højstammet træ, fjedret træ, flerstammet træ
Oprindelse	Europa, Lilleasien
Synonymer	Betula verrucosa, Betula alba

Den er hjemmehørende i næsten hele Europa, hvor den mange steder er en vigtig tømmerproducent. I naturen kan man finde eksemplarer, der er helt op til 30 m høje. De har en opret vækstform og er nogle gange flerstammede. Den ovale kroneform er løs og halvåben i strukturen, og de vinklede grene har stærkt hængende og tynde kviste. Stammen er hvid og har få blade. Ældre stammer bliver ru ved basis med dybe revner og bliver mørke til næsten sortgrønne. Kvistene er rødbrune og har vortelignende linser. De forskelligt formede blade har en dobbelttandet bladkant. Efterårsfarven er gul til gulbrun. Højder, jordkomprimering og varierende vandstand har en dårlig effekt på denne birks sundhed. Træet har overfladiske rødder. Havvind tolereres ikke godt.